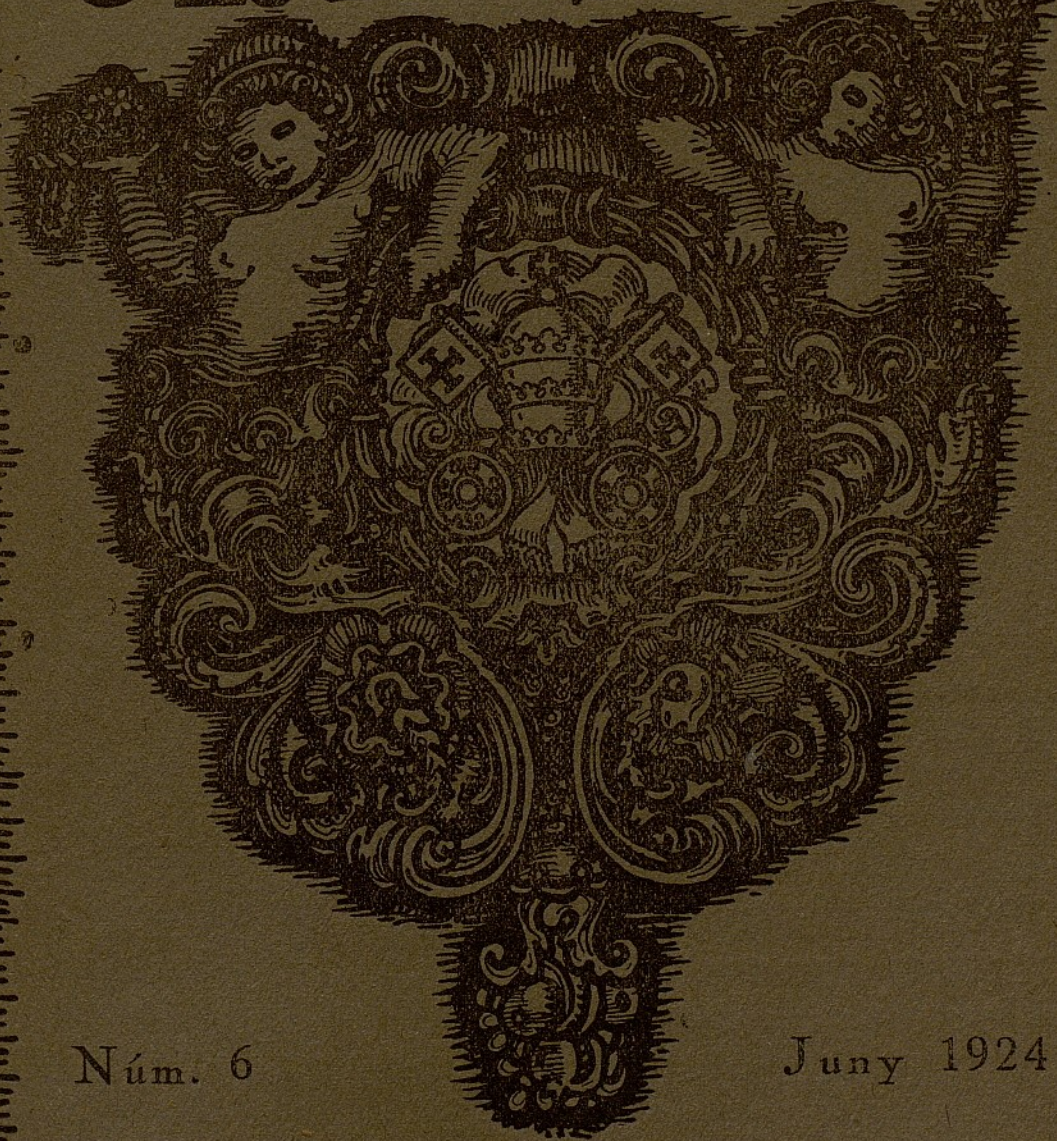

ORIFLAMA

Núm. 6

Juny 1924

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRE
MORAL INSTRUCTIU DE GRÀCIA

TEIXITS I ESTAMPATS DE
TOTES CLASSES
TROSSOS AL PES
VENDES AL MAJORIDETALL

II II

Enric Iglesias

II II

MENENDEZ PELAYO, 88

TELÉFON 12 G.

GRACIA :: BARCELONA

FREDERIC MENESES
SASTRE - MODISTO

Gran assortit en trajos classe superior
a 100 pessetes

Sant Joaquim 7, botiga

DIBUIXOS :: BRODATS :: CALATS A MA
I A MAQUINA :: PUNTES :: PLISSES
ACORDEONATS :: PICATS :: FORRERIA
DE BOTONS, ETC., ETC.

Pilar A. de Genesca

DIBUIXANT

Montseny, 25 (unt a Salmerón) GRACIA

IMPREMTA
EDITORIAL
I COMERCIAL

ATENES A. G.

BARCELONA

Provença, 157 Teléf. 216 G.

MERCERIA NOVA

29 MENÉNDEZ PELAYO 29

BARCELONA (G.)

Perfumeria
Brodats
Guants
Mitges
Joguines

Bisuteria
Botons
Pintes
Mitjons
Cotons

Calats a màquina

Important: Obsequiem als nostres
clients amb cupons canviables amb
articles dels que aquesta casa té a la
venta.

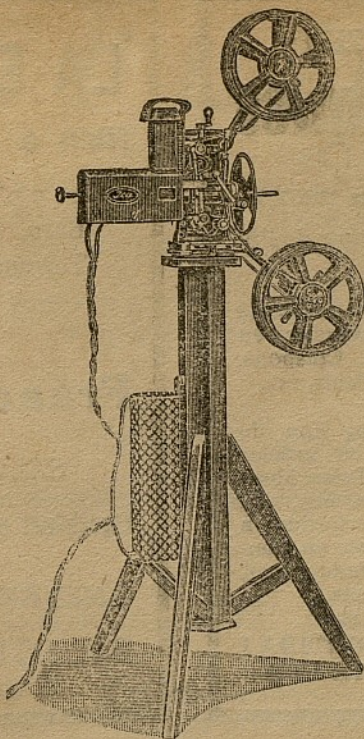
CINES

les millors
marques
a preus
econòmics

*

Tota mena
d' accessoris
i reballs
de laboratori

CASA
CUYÀS

MAQUINES FOTOGRAFIQUES

des de
20 ptes.

*

Portal de l'Àngel, 11
BARCELONA

CAFÉS TORREFACTES

MARACAIBO

CASA CENTRAL:

Salmerón, 124 (cantonada Montseny)

SUCURSALES:

Menéndez Pelayo, 128 i Vallfogona, 2
Travessera, 127 (prop del mercat)
València, 183 (xamfrà Aribau)

Rambla, 19. — Sabadell
Gavatxons, 2. — Terrassa
Muralla del Carme, 7. — Manresa

La Casa Central obsequiarà a tot comprador de 100 grams de café, que presenti aquesta Revista, amb una capsa de pastilles de café amb llet, marca «El Explorador» (Logroño).

JOSEP BATLLE FLORICULTOR

Especialitat en rams per a núvia
Corones

Flors selectes

Adornos per a salons

TOT A PREUS LIMITATS

Passeig de Gràcia, 105
(abans Diagonal, 393)

BARCELONA - GRÀCIA

GRANS MAGATZEMS

Les Amèriques

de Farran, Martí, Trilla i C.^{la}

Salmerón, 47 - Telèfon 2362 G.

Rebudes les Ultimes Novetats de Primavera i Estiu

Extensos assortits en totes classes de Altes fantasies i Gèneres clàssics, en Cotons, Llaneria, Sederia, Crespons, Marrocaïns, Georgetts, Tricots, etc.

Grans fantasies en lo mes Nou de Estampats - Especialitat en articles per a primera Comunió, Tules, Mantons, Mantellines, Blondes, etc., etc. Secció de Llenceria ben assortida en totes les calitats i amplades, en llençols, Jocs Manteleria, Madapolans, Jocs de llit brodats, Crepés, Madrazos, etc.

LA CASA MILLOR ASSORTIDA I QUE VEN MES BARATO

LA ESPAÑOLA

Fàbrica de Mobles de Jone i Mèdul·la

propis per a Cafes,
Bars, Hotels, Jardins,
Terrasses, Balnearis, etc.

de

Francesc Clerias

SALONS COMPLETS

Especialitat en els de Mèdul·la tapissats

MENÉNDEZ PELAYO, 35

BARCELONA - Gracia

Impremta

Relleus

Litografia

Mostraris

Sabadell i C.^{ia}

S. en C.

Clarís 24

Telèf. 1964 A.

Barcelona

==== Llibres ratllats ====

Malvasia de Sitges

a 3 pessetes ampolla

Despatx a Barcelona

Rambla de Catalunya, 95

Telèfon 3257 A.

Vins marca CLARIANA

OR I FLAMA

BUTLLETÍ - PORTAVEU
DEL CENTRE MORAL
INSTRUCTIU DE GRACIA
CASA SOCIAL:
ROS DE OLANO, 7 i 9
BARCELONA

Núm. 6

ANY 1924

JUNY

FLAMES DE JUNY

Si l'esclat de primavera i la devoció popular ensems donaren al mes de maig, en una graciosa i lògica confusió, el nom de mes de Maria i mes de les flors, podríem gosar dir que el mes de juny, en un doble sentit natural i místic, és el mes de les flames.

Flaire i color fou la nota típica del mes de les flors, del mes de Maria, flor del camp i lliri de les valls; escalf i llum diríeu que irradia pel cos i per l'ànima el mes de les fogueres dedicat al Sagrat Cor, rosa d'amor en mig de flames.

La diades cristianes que el juny té de més relleu i fins tot el mes sencer, per la seva dedicació piadosa, porten la idea de flama i de llum.

En la nit meravellosa de Sant Joan, la nit regina de les nits d'estiu, com la nit dolça de Nadal ho fou de l'hivernada, llengotegen arreu arreu les fogueres tradicionals mentre a llur voltant la mainada sardaneja i el guspireig de les flames inquietes s'enfila cel amunt com un torterol de bolves enceses que en processó se'n van a veure les estrelles germanes. I en apagar-se les fogueres prenunciant, alboreja la diada del Baptista, aquell vivent austeríssim del desert que duia en la seva pell la morenor de totes les soleiades i feia sentir per l'arenal de les riberes, com una serp xisclant en l'hora calda, la seva veu comminant a penitència. La llengua del Baptista és un dardell de foc que aclareix el seny tenebrós dels jueus oblidadissos i recrema ensems amb

anatemes l'obstinat enduriment dels tossuts maliciosos. Precursor del Messies, Sant Joan Baptista, flama de juny.

En molts indrets de Catalunya, en la nit de Sant Fere, com en la de Sant Joan, dansen ací i allà les clarejants fogueres. La festa doble dels dos apòstols cabdals escaientment ve precedida de les flames simbòliques. El cap de l'apostolat, vora l'escalforeta temptadora d'un foc reconfortant en la nit freda, negava triplement el Mestre; i al punt a dintre l'ànima la flama viva del penediment, consumidora de pecat, li sobreeixia pels ulls avergonyits plorant llàgrimes roents tal com guspieres. I d'aquell foc pur del dins venia l'ardència de l'esperit intrèpid que cremava amb les acusacions fulminants de les seves prèdiques la perfídia malèvola dels deicides. Semblantment, de la claror llampeguejant d'un foc del cel vingué a l'Apòstol dels gentils la ceguera benastruga de la seva pagana folia, i l'ànima convertida, abrandada, en la pira immensa del zel de la divina glòria, fou, en la seva predicació múltiple i extensa, una llum regenerant, un estel magnífic de resplendors perennes. Fogueres de Sant Pere i de Sant Pau, flama i claror: flama d'un verb que saludablement increpa, claror d'eterna veritat d'unes epístoles lluminoses.

I en la gran festa de les festes, la de Corpus Christi, la flama i la llum hi són també connexes. L'Hòstia santa en la custòdia és com un sol. Digué el poeta que pels voltants de Corpus floreixen als serrats i a les cingle-res els ginestars com un altar de ciris de natura; devora el Sagrament, a dins els temples i en l'esplendent processó, Jesús Pa, és tot voltat de flametes devotes; garanteix en molts de llocs la magnífica custòdia un pom de clavells encesos; i per tot una boirina joganera i flairosa puja del caliu que, com un cor, els encensers mantenen. Festa de Corpus Christi, festa de flama i de llum.

He vingut a calar foc a la terra i quina cosa vull sinó que se n'abrandi? Això digué Jesús tot Cor, tot amorosa flama. I en aquest mes de juny en què la pietat catòlica considera atentament la caritat del Cor diví i els seus infinits anhels, nosaltres, vora mateix d'aquesta pira inextingible, malgrat no siguem sinó brinets d'arran de terra, hem d'abrandar-nos del foc de Déu i cridar a nosaltres el vent del zel que decanti la nostra flama als altres brins perquè del foc de l'amor que Jesús porta, tota la terra, tal com Ell vol, sigui abran-

dada. En el mes de juny, el de les flames simbòliques i commemoratives, siguin els nostres cors, divinament enamorats, una foguera de flames místiques.

JOAN PUNTI I COLLELL, Prev.

ESCOLTA, GERMÀ

No ens donem compte del mal que ens fem mutualment amb la nostra intolerància. Si fóssim tolerants comprendríem que no tenim cap dret d'imposar als altres la nostra pròpia ideologia. Per què havem de combatre al nostre germà si en les qüestions opinables no pensa com nosaltres? No compreneu que el nostre esforç serà estèril si actuem isolats? És la unió la que ens ha de donar la força. De què serveixen els murs que alçem a l'entorn de les nostres entitats? No seria millor que ens allarguéssim la mà i ens uníssim per tal de treballar conjuntament per la cristianització del poble?

Ah! quina pena que fa veure que la discòrdia va separant els elements catòlics que haurien d'anar ben units a la lluita!

No et sembla, germà, que cal enderrocar ràpidament aquests murs que no ens deixen donar l'abraçada de germanor? Sabeu qui s'aprofita de les nostres discòrdies i de les nostres lluites internes? Els nostres enemics.

Cal deixar de banda les petites passions i recordar-nos que tenim el deure d'ajudar a aquells que treballen a favor d'una causa noble.

Si pregunteu perquè no existeixen corrents de simpatia entre les entitats catòliques, us diran uns motius tan petits que us faran riure. Creu-me, germà, en el fons de les nostres discòrdies hi trobarem aquesta passió tan poc cristiana que s'anomena orgull.

Dintre de nosaltres portem un rei absolut i despòtic que ens fa cometre actes reprovables. Combatem una entitat germana perquè l'orgull ens entenebreix els ulls i no ens donem compte de la transcendència dels nostres actes.

Posa't la mà damunt el pit, germà, i si ets sincer em donaràs la raó. Practiquem molt poc la humilitat,

aquesta virtut tan cristiana que ha esbrossat als homes d'esperit el camí de la perfecció.

Voldríem unir-nos amb els nostres germans, però sense fer nosaltres cap renunciament. Si vols venir amb mi, diem, et donaré bon acolliment, però cal que acceptis el meu ideari. D'aquesta manera la unió no és possible. La unió serà un fet quan sapiguem respectar-nos mútuament.

Amb les veritats dogmàtiques havem de mostrar-nos intransigents, però hem de tractar amb una gran tolerància totes les qüestions opinables. Si una entitat vol seguir un camí determinat, compatible amb la moral cristiana, per què l'hem de combatre? Què soc jo, ni què ets tu, per a dir a una entitat que s'aparti del camí que segueix? És que a la l'Església no hi ha autoritats que vetllen per nosaltres, Deixem, doncs, que els nostres germans actuïn de la manera que vulguin i respectem-los baldament no facin allò que nosaltres voldríem que fessin.

Com volem influir en la societat amb la força del nostre exemple si ens barallem talment com si fóssim enemics? És natural que amb una ideologia tan pobre la nostra actuació sigui gairebé nulla. Avui una entitat catòlica és una cleda, en la qual no poden entrar les ovelles dels altres ramats. El pastor es posa a la porta amb la fona a la mà i ai d'aquell que s'atreveixi a traspasar-la. Està gelós de les seves ovelles i no vol que es barregin amb les dels altres pastors. Cadascú que pasturi les seves. No veieu, pastors, que si us uníssiu, el llop no podria penetrar dins de les vostres cledes?

Mireu que el llop sotja en les tenebres, mentre nosaltres ens barallem per coses petites, l'enemic ens pren la joventut.

Ah! quina enveja ens fan els catòlics d'aquelles terres on les necessitats els obliguen a defensar-se de les formidables escomeses de llurs enemics. Aquí també en tenim d'enemics, però no els sabem veure. Les entitats nostres són quietes i tranquiles com les aigües d'un llac. El catolicisme és lluita. Hem de treure'ns del damunt la somnolència i lluitar ardidament contra els enemics de la nostra espiritualitat. L'esperit de la nostra joventut no vibra. L'hem avesat a passar el temps en vetllades i festes, perdoneu-me la gosadia, anava a dir cursis, que en comptes d'enardir-la l'han ensopida. Hem oblidat la formació intel·lectual de la nostra joventut. Cal certament ésser bo, però també cal ésser culte. Avui

en tots els pobles, la joventut lluita, fent brillejar l'arma refulgent de la cultura. Cal que per les nostres entitats passin aires de renovació. El catolicisme ha d'ésser una cosa viva. Redrecem-nos i fem flamejar ben alta la bandera de l'espiritualitat cristiana.

Però abans de tot, germà, allarguem-nos les mans en senyal de germanor.

Si seguim barallant-nos, els nostres esforços seràn estèrils. Et parlo, germà, amb el cor a la mà. Escolta'm. Obre de bat a bat la porta i digues als teus germans que poden entrar-hi. No veus que som germans i que tots ens trobarem un dia o altre al final de la ruta?

Si coincidim en totes les coses substancials, per què ens hem de combatre per coses purament accidentals i transitòries?

T'ho demana, germà, el més humil dels catòlics que no desitja altra cosa que la pau i l'amor regnin entre els homes que segueixen les petjades d'Aquell que va donar-nos lliçons d'humilitat i mansuetud.

J. CIVERA I SORMANI

INDICADOR LITÚRGIC

LA FESTA DEL CORPUS CHRISTI

Anima devota que em fas la caritat de cercar en aquestes ratlles un mot que t'enardeixi en l'alabança de ton Déu i Senyor, si avui em preguntaves quin do t'aniria més bé de demanar al Bon Jesús per tal de coldre, amb l'esperit corresponent, la solemnitat del Cos Sagrat de Nostre Senyor Jesucrist, jo et diria que cuitessis a demanar el do de llàgrimes.

Fem una comparació i diguem que la festa del Corpus és un dels salms més bells que la criatura hagi cantat mai al Criador; però és trist haver de dir que els cristians d'avui el bell salm no el cantem gaire afinat.

Fixem-nos en uns dels ritus característics de la diada, la processó: la fressa irreverent d'anants i vinents; l'afany dessenyat d'exhibició que omple balconades, finestres i voravies; la vana llarguesa amb què hom preté

llocs de preferència a les fileres dels adoradors del Santíssim Sagrament; això i moltes altres que fora cosa enujosa de citar ens diuen bé prou i massa que del bell salm no en sabem el to per haver-ne oblidat l'antífona.

L'antífona, és, a l'Ofici Diví, la devota pensada vestida d'escaient melodia que diu al qui va a recitar un salm l'esperit amb què ha de meditar-lo i el to segons el qual ha de cantar-lo.

L'antífona, això és, el sentiment fonamental, de la diada de Corpus cal anar a cercar-lo a l'Hospital de Mont-Cornillon.

Preguem a aquella enamorada de Priora de la Santa Casa, la Bta. Juliana, la Santa com li deia tothom, que ens digui quins han d'ésser els nostres afectes en tal diada; que ens ho digui ella que rebé de Déu l'especial encàrrec de demanar la institució d'una festivitat destinada a rescabalar la Majestat del Fill de Déu fet home, realment present sota les espècies de pa a l'Hòstia consagrada, de la glòria i honor que no li donen els homes amb la seva habitual negligència en el tracte i usatge del Santíssim Sagrament.

La Butlla *Transiturus* és el document pontifici publicat, l'any 1264, per la Santetat d'Urbà IV, instituint la festa de Corpus en tota l'Església Catòlica; el Sant Pare Urbà IV era aquell savi i piadós ardiaca, monsenyor Joan de Troyes a qui va comunicar la Santa de Mont-Cornillon els motius que tenia per creure que era Déu mateix que li manifestava la falta que feia a l'any litúrgic una festa ben solemne a llaor del Santíssim Sagrament; el sant Pare podia conèixer, doncs, quin era l'esperit que inspirava la devota solemnitat.

Escoltem amb reverència les paraules de la Butlla *Transiturus*, que ens diuen ben clarament com les llàgrimes són l'antífona del dia de Corpus: "*In ea commemoratione congaudemus lacrimantes et lacrimamur de vote gaudentes, laetas habendo lacrimas et laetitiam lacrimantem*". "En aqueixa commemoració ens alegrem llagrimellant i llagrimemegem alegrant-nos devotament, tenint un joíós llagrimellar, i una joia enllagrimada".

En la joia d'aquest llagrimell no hi sospitàssim pas ombres de desconhort ni tristesa; les llàgrimes de Corpus palesen el sincer agraïment de l'ànima cristiana que es veu visitada i consolada en l'abisme de les pròpies misèries per la Humanitat Sacratíssima del Bon Jesús,

cobert de les espècies sacramentals, fonent-se de tendresa, abrandat de la més viva caritat.

EL DEU DESCONEGUT

Jo sé d'una terra aimada de Déu on floreix la gràcia d'un miracle. La gràcia d'un miracle certificat amb actes de notari, decrets episcopals i rescriptes pontificis.

L'Evangeli prou ho ha dit que la llum no ha estat feta per a anar sota dels tres quartans, la llum és per al candeler, que tothom se'n pugui aprofitar. Els habitants de la terra amada de Déu no deuen recordar el mot de l'Evangeli; el cert és que si la llum del miracle no és a sota els tres quartans, l'efecte tot l'en fa; la casa no resplendeix pas amb la claror del miracle.

Perdona, lector caríssim, si et parlo amb un deix misteriós; altrament no podria fer-ho. Una espineta tinc clavada al cor i ja comença a fer anys; uns bons patricis ens convidaren temps enrera a fer treballs per a obtenir la proclamació del Santíssim Misteri de Sant Joan de les Abadesses com a patró eucarístic de Catalunya; a la crida, qui hi ha acudit?

Déu no permeti que en pena dels nostres pecats no se'ns marceixi la flor del miracle; semblaria, Senyor, com si ens llevéssiu la vostra gràcia.

M. P.

*EL TEXT D'ORIFLAMA
HA ESTAT REVISAT PER
LA CENSURA MILITAR*

FESTES DEL POBLE

SANT JOAN

El naixement de Sant Joan Baptista ha estat tothora venerat pel poble cristià com una gran teiera encesa entre els camins. La seva resplendor cobreix el cel obscur amb un mantell de sang i fa sobreeixir la joia de la terra esperançada amb el senyal viu del gran Adveniment.

Sant Joan vivia en el desert i menjava llagostes i mel silvestre; cobria el seu cos amb un sac de pèl de camell, cenyit a la cintura amb un cinyell de cuir. Després sortí a preparar les vies d'Aquell al qual no coneixia encara; parlava al poble i deia: "Feu penitència car s'acosta el regne de Déu". I batejava les testes acotades amb l'aigua pura del Jordà. Els jueus deien: "Qui és aquest?". I no eren molt lluny d'adorar-lo com al Messies promès. Joan, però, refusava tota honor car no era ell la llum; ell era sols el senyal, el testimoni de la llum.

Aquest testimoniatge de la llum ha acompanyat sempre la figura humil i austera del Precursor cobrint-la amb una gran resplendor d'incendi; el dia del seu naixement, que és quan el sol passa més hores dessorre el nostre cel, ha vingut precedit per una nit remorosa, durant la qual les espurnes lluminoses de totes les fogueres eren com milers d'estrelles brillants i alegradores atravesant l'espai. La joia llum damunt tota la terra i la claror daurada d'aquesta nit de perfums i flors d'estiu circumda bellament l'austera testa de Sant Joan Baptista, aquell qui amb sa paraula testimonià la llum.

Sant Joan de juny, senzill, humil i penitent, vós qui cenyiu amb un cuir el vostre vestit de pell, no vulgueu mai, vos preguem, que s'apaguin les fogueres que el nostre poble ha encès en la verdor de les planes i allà dalt de tot dels cims!

M.ª DELS ANGELS GARRIGA.

LA NOSTRA TASCÀ

*El nostre tercer romiatge a
Montserrat*

Havem fet altre cop la nostra gran festa anyal: el Romiatge a Montserrat. Amb èxit insuperable, amb un temps magnífic, amb perfecte ordre havem pujat altre cop a la santa muntanya i Temple de la Verge, el patronatge de la qual proclama i en el qual confia tota vitalitat i eficàcia, l'Orfeó i el Centre Moral en pes. Associant-se la Congregació del St. Crist dels Josepets i l'Orfeó nostre per realitzar el Romiatge, s'ha donat un exemple nobilíssim d'assenyat criteri d'organització social catòlica, puix mercès a això centenars de graciencs han anat a Montserrat aplegats en un conjunt homogeni, que bo i permetent l'espai per la intimitat de tants coneguts, ha promogut una bellíssima manifestació de la pietat popular nostra, que precisament és la d'actes així, en els quals tothom prega, tothom sent, tothom segueix amb un ritme i una disciplina espiritual que és la genuïna llei de la pregària i alabança divina, però que pel nostre conviure secular dins l'Església Romana és també festa popular, íntim goig i alegria intensament sentida per tothom sens distinció.

Molts romeus van emprendre el viatge el dissabte al matí. Les hores a Montserrat tenen un dolç encís, i hom roba el temps que pot a la vida de ciutat per gaudir més estona de la pau de muntanya. Però això no va restar pas animació a la sortida oficial del Romiatge al migdia. A la una, l'estació de Magòria vessava de gent per tot arreu. Cal afegir cotxes al tren llarguíssim per tal d'en-

cabir els viatgers que van arribant. Saludem a Mossèn Garriga, a Mossèn Forns, a Mossèn Rigol, a M. Batlle, al P. Maties; vénen els portants del Sant Crist; la venerable imatge imposa silenci en atravesar en mig de la multitud animada. En Visay i En Rovira atenen els detalls d'organització; el Sant Crist és posat al tren; ve la bandera del Centre: tot està a punt; el tren arrenca.

Passen els camps solejats: damunt d'ells plana una calitja estival. Lluu el riu continuament entre els fruiterars de la plana. A Martorell, uns minuts de parada donen temps de baixar, de passar d'un cotxe a l'altre. Arreu un gest de sincera companyonia damunt les cistelles obertes, convida a compartir la minestra. La cantina de l'estació acaba de proveir els menys previsors. Però ben aviat el tren torna a avançar, i ara ja sempre de cara al Montserrat, passant frec a frec del rocam macís. Sols el riu ens en separa.

A Monistrol els trens de cremallera ens esperen afilerats a la via. Es fa el transbord i amunt. D'un tren a l'altre els romeus saluden amb el voleiar dels mocadors. L'emoció de l'altura els aboca a les finestres; l'animació és extraordinària. Passem el túnel, i ja hi som.

Aplaudiments. Talment hom diria que som a casa nostra: l'anden, la carretera de l'estació, tot és ple de gent coneguda; tots els que han marxat al matí són ara a rebre'ns. Tothom expressa la seva satisfacció. Cada deu minuts arriba un altre tren. Comença a sonar la campana; En Pardines circula, es multiplica i dóna ordres: Ja hi som tots? Doncs en fila i endavant.

La imatge del St. Crist és enlairada

davant mateix de la porta de l'estació, i al seu entorn formen els portants amb llurs hàbits severs: l'escolania de Jesús al davant; la presidència del Romiatge en últim terme. I l'escolania comença la dolça oració: *Kyrie eleison, Sancta Maria*. I respon d'un cap a l'altre la processó llarguíssima: *Ora pro nobis*. El moment és imposant en penetrar el St. Crist el portal del recinte: la bandera del Centre lluu l'or del seu satí allà dalt, tocant les celles de St. Josep i d'un cap a l'altre, entre els murs dels edificis, ressona potent el clam de la lletania. Oh, com s'hi adiu en aquest recinte sant de Maria, el cant triomfal dels seus títols de glòria amb què la saluda l'Església: *Stella matutina, Causa nostra laetitiae, Janua coeli, Ora pro nobis!*

La Comunitat benedictina ens espera a la plaça exterior. Passem, nosaltres, en mig de la filera recollida d'ulls baixos i el posat devot dels monjos i novicis. I ells aleshores darrera nostre cap a l'Església.

En ésser a l'atri, es fa un minut de silenci. Para la lletania i l'orgue preludia la *Salve*. I amb quin fervor ix del cor i ressona amplament i majestuosa, dintre les voltes del temple august, la salutació de la gernació que arriba i es postra amb entusiasme sant als peus de la Mare de Misericòrdia! *Salve Regina*, hem dit nosaltres amb clam potent i abrandat pel fervor. *O Virgo Splendens in monte*, diu ara dolçament i piadosa la Comunitat benedictina. Tothom escoltà corprès la suavíssima unció del Cant gregorià monacal. Es fa la benedicció i, retirada la Comunitat, el P. Maties fa la presentació del Romiatge a la Verge. Testimoni de devoció a Maria, i pública professió de fe cristiana és—diu molt bé el P. Maties—el nostre Romiatge. Que la Verge ens ho accepti amb amor i ens ho beneeixi maternalment. El Sr. Rector de Jesús diu

l'horari pels actes de l'endemà, i cantant el *Virolai* sortim de l'Església.

Cap al despatx de celles. Passen els mossos amb els farcells de roba; els romeus amb les claus numerades. Van a la font, a la tenda.

Tothom es coneix, tothom conversa:

—On viviu?

—Nosaltres, a Santa Teresa.

—Nosaltres, a Nostra Senyora.

—Ai, aquesta nit no dormireu pas!

—Cuiteu, que és hora de Rosari.

Un a l'altre conta el seu pla: dinaran a St. Joan, a Sta. Cecília, al camp. Mes l'hora avença i de mica en mica es va omplint l'Església. A l'hora del Rosari no hi ha un seient buit.

Es fa el mes de maig: es canta la *Salve*, el *Virolai*. I prou per avui. A la cel·la altre cop. No pas a la seva tothom per això: ningú no té pressa per retirar aviat: sembla que quan el nostre Romiatge és a Montserrat, l'Àngel de la son, amb ses ales blanques, no passa pas per les celles fins que torna de qui sap on. Prou n'hi hagué que sortiren a cercar-lo carretera i via enllà; però, a mitja nit, no l'havien vist encara en la immensa volta del cel serè...

Diumenge. — La gent matineja malgrat tot. A l'hora de la missa matinal de l'Escolania, hi ha grups de romeus per tots els indrets de l'Església. Als confesionaris, a la Capella de la Comunió, al peu del presbiteri. A mida que l'hora avença es van ocupant els rengles d'avanters.. Són els orfeonistes. Ve En Pérez, els capellans; els menuts de l'escolania nostra passen i traspassen de la sagristia a l'orgue. Falta quelcom? Efectivament, no hi ha corrent elèctric, i, per tant, ni llum ni vent a l'orgue. L'any passat va succeir el mateix: és cosa dels primers diumenges de mes en aquesta hora. Passen els minuts, els capellans estan revés-

tits... I en aquest moment hi ha corrent. Endavant, doncs.

Comença l'ofici que celebra el Sr. Rec-tor de Jesús, Mossèn Garriga, ajudat de Mossèn Forns i Rigol. El cant, magnífic. L'Introït també el canten els nostres. La missa *Cum júbilo*, afinadíssima i devota. La dolça sonoritat d'aquell orgue enlaira noblement la melodia gregoriana. El pare Maties fa el sermó sobre l'Evangeli. La Comunió ordenada i nodrida, malgrat que molts han anat a combregar abans. El cant no para: *Adoro te, Pange lingua*, i en acabar, *Alleluia, Psallite*.

Tothom surt amb el comentari als lla-vis: la mútua felicitació pel bon ordre, per la devoció, per la impressió de recol·liment i pietat que ha produït la missa oficial del Romiatge.

I ara, és clar, escampadissa general. El temps és esplèndid. Al cap d'una hora per tots els camins de la muntanya hi ha col·les dels nostres romeus. Com que no hi ha acte fins al Via Crucis, es pot anar allà on es vulgui: hi ha temps per a tot.

A un quart de set, toc de campana. Efectivament, al portal de l'Església estan formats els portants del St. Crist. En pocs minuts la gent es situa en rengleres. I en avançar el Crist la pietat cristiana torna a infondre a tothom el sentiment i el posat de devoció. Cantem: *Perdoneu-me, bon Jesús. Salveume l'ànima mia*.

Ara és el cant popular, el que publica el nostre sentiment intern, el cant que ha florit així, en festes i aplecs de muntanya. Pausat, amb la polifonia dels diferents timbres de la multitud, remorejant dolçament sota la boscúria dels camins, retornant amb els ecos de les altes roques llises, alternant amb la veu dels lectors que publicaven l'estació davant de cada un dels monuments, el cant d'aquests divinos del Via Crucis era un moment de pregonia emoció.

En ésser a l'estació dotzava cantàrem les *Set paraules*. I, aleshores, la poesia de les estrofes era una vivent realitat.

Amb amor i pena pura
cristians contemplareu
Set paraules d'amargura
que Jesús digué en la Creu.

Era així. Amb amor i amb pena, exemptes de la impuresa dels sentits, contemplaven aleshores les paraules i la Creu de Jesús. Era un contemplació col·lectiva, en la qual no calia que la imaginació composés el lloc: la muntanya i el monument, el cant i el poble el construïen amb una realitat palpitant. El misteri de la Creu es reconstruïa tot ell dramàticament en aquell lloc i a aquella hora; el misteri del Dolor, misteri perenne en la vida de la humanitat, repulsiu al nostre cor en les hores del viure vulgar; era dolç i consolador, contrició suauíssima en aquells moments de convivència amb la Creu de Crist, dalt una altra muntanya ungida pel cant d'un poble pregant.

Baixa l'hora i decau la claror. A la Capella de la Soletat, Mossèn Garriga fa l'epíleg de l'acte celebrat i després de cantar el *Stabat* s'encenen els llums de processó i fem via al monestir, tot cantant les lletanies altre cop. I en ésser al Claustre diem a Crist en la Creu la darrera oració del dia plenament santificat: *Attende Domine*. Oh Senyor, escolteu-nos i tingueu pietat de nosaltres.

Al cap de poca estona ressönen altres cants dalt el passeig. És l'Orfeó nostre que fa el concert. Gairebé improvisat, sense papers, però per això mateix més vibrant que mai. Aplaudiments, coets, cants; és una festa que no s'acaba. Han cantat el *Cant de la Senyera*, *Sota de l'olm*, *L'hereu Riera*, sardanes; tothom en vol més. Però són quarts de deu: En Pérez se'n va i prou per avui.

Dilluns. — A les set es surt cap a la Cova. Els portants del St. Crist, amb admirable coratge, porten la Santa Imatge enlairada tot el camí. Diem el Rosari. A la Cova celebra la missa Mossèn Aleix Rigol, vicari dels Josepets. Cantem. Combreguen una munió de romeus. Es fa la Visita Espiritual i a les deu tornem a ésser al Monestir.

A la tarda, havem acabat. Cal marxar. Cal dir adéu-siau a la Verge. Anem a l'Església i, present la Comunitat al presbiteri, Mossèn Baucells, de St. Joan, ho diu en bell parlament. Consigna l'èxit del Romiatge, felicita els organitzadors, recalca el fruit espiritual d'aquestes festes i aleshores, juntament amb la Comunitat, cantem la darrera *Salve*.

Amb més comoditat i ordre encara que la vinguda, es colloquen els romeus als cotxes del tren. No pas tots, però. Quines colles se'n queden encara!

—Doncs, què hem de fer?

—Oh, jo em quedo.

—I jo també.

—Quina sort!

En fi: partim. Voleien els mocadors: aplaudiments; altra volta els cants de *Salve*, del *Virolai*.

I després d'un bon viatge, a les nou toacades arribem a Barcelona. Fins un altre any.

El Romiatge a Montserrat ja és una cosa tan arrelada, tan plaent a tota la gent de casa nostra que arribem a creure que si un dia faltessin organitzadors sorgiria espontàniament; caldria només que uns quants proposessin el dia i tots ens trobaríem al tren. I mentre duri aquesta pietat montserratina entre nosaltres podem pensar també que tenim un senyal de predestinació en la fecunditat espiritual de l'obra del Centre.

Amb aquesta ferma confiança tornem als afers quotidians, a viure les obres del

nostre Casal, i així la pelegrinació montserratina irradiarà tot l'any més alt fervor i farà fructificar doblement els treballs que per a glòria de Déu havem emprès en el Centre Moral de Gràcia.

Secció de Declamació

Els membres d'aquesta Secció celebren, el dia 18 de maig passat, l'annual àpat de germanor al restaurant "Rectoret" de Les Planes. Fou presidit pel President del Centre, senyor Castellet, tenint també entre els comensals el nostre apreciat amic En Rafel García, que com ja dèiem en el número passat es troba accidentalment entre nosaltres.

Al final del banquet el senyor Castellet dirigí breus paraules de remerciament als assistents per l'abnegada cooperació aportada durant l'any en la tasca d'aquesta Secció i encoratjant-los a prosseguir col·laborant amb aquesta a la prosperitat de la Secció i del nostre Centre.

El mateix dia 18 de maig, a les cinc de la tarda, va tenir lloc en el saló d'actes una sessió teatral en què es representà, per primera vegada, la comèdia de Leconvé, *Guerra galana*, i per a la qual el nostre amic i escenògraf senyor García presentà un nou, esplèndid i apropiat decorat que produí l'admiració de la nombrosa concurrència que assistí a la representació, al final de la qual va premiar amb llargs aplaudiments el treball del nostre amic, veient-se obligat a presentar-se a les taules.

La representació de la indicada obra trobà també bona acollida entre la concurrència que dedicà entusiastes aplaudiments al final de cada acte als nostres agraïts de l'interessant film *Jerusalem* els que s'interessin per assistir-hi que

cionats. Rebin, doncs, tots la nostra enhorabona.

El dia 25 del mateix mes, visità aquesta Secció el casal dels Lluïsos de Sant Martí. Amb aquest motiu hi donà una representació de la comèdia *Un cop de genit* i del sàinet *Sindo, el tonto*.

Per l'actual mes té aquesta Secció organitzats els següents actes:

Dia 8.— A profit de la Comissió processó, una representació de la comèdia *La troca dels embulls* i un divertit sàinet com a final de festa, essent aquesta la darrera representació de la temporada de Primavera.

Dia 15.— A petició de molts consocis i famílies que no varen poder obtenir invitacions en la primera sessió cinematogràfica de l'interessant film *Jerusalem llibertada*, tindrà lloc aquest dia una segona sessió de la mateixa, suplicant a tots els que s'interessin per assistir-hi que procurin fer els encàrrecs d'invitacions el més aviat possible en els dies i hores de costum per a facilitar l'organització d'aquesta sessió.

NOTICIARI

Importantíssimes conferències.— El Comitè d'Interessos Catòlics de Gràcia—que com és sabut està integrat pels Reverends senyors Rectors i Presidents de les Societats Catòliques de Gràcia—ha organitzat, d'acord amb la Casa Social Catòlica, un Cicle d'interessantíssimes conferències adreçades a tots els catòlics graciencs, les quals tindran lloc en el saló d'actes del nostre Centre (Ros d'Olano, núms. 7 i 9), a tres quarts de deu de la vetlla dels quatre dimecres, dies 4, 11, 18 i 25 de juny corrent.

Els conferenciants i temes són els següents:

Dia 4.— Primera conferència, a càrrec d'En Jaume Raventós, President del "Foment de Pietat Catalana", amb el tema *Austeritat i activitat*.

Dia 11.— Segona conferència, a càrrec d'En Rafel Capdevila, President del "Centre de Sant Pere Claver", amb el tema *Nocions de tècnica mutual*, i d'En Pere J. Llorc, Secretari general de la "Casa Social Catòlica", amb el tema *Vida de reconcentració*.

Dia 18.— Tercera conferència, a càrrec d'En Lluís G. Cierco, President de la "Unió Professional de Dependents del Comerç i de la Indústria", amb el tema *El treball intensiu en el comerç*, i d'En Joaquim Civera, Redactor-cap de *Catalunya Social*, amb el tema *Els catòlics davant els moments actuals*.

Dia 25.— Quarta conferència, a càrrec d'En Joaquim Figueras, de la "Congregació de la Purificació", amb el tema *Relacions entre el pensar i el parlar i sa influència en la cultura*, i d'En Joan Traveria, de la "Joventut de Propagandistes de Vich", amb el tema *La flastomia, vergonya del nostre poble*.

No cal ponderar la importància d'aquestes conferències. Cal solament que tots els catòlics graciencs, i especialment els socis del nostre Centre, se'n captinguin i acudeixin tots a escoltar-les per a heurè'n l'esplendorós profit social i individual que reportaran.

L'Aplec Eucarístic de Santa Creu d'Olorde.— El nostre Centre celebrarà enguany, el dia 19 de juny, diada de Corpus Christi, el tradicional aplec a la rural Parròquia de Santa Creu. Es d'esperar que, com els altres anys, voldran les nostres famílies retre aquest homenatge a Jesús Sagramentat i fruit de les agradoses emocions de tan poètica festa.

L'ordre de la diada és el següent:

A les 7 del matí: Sortida de l'estació de Gràcia cap a Les Planes.

A les 8: Èsmorzar a la Font de càn Pascol.

A les 11: Ofici a la Parròquia de Santa Creu, cantat pel nostre "Orfeó Montserrat" sots la direcció del mestre Pérez Moya.

Després de l'Ofici s'organitzarà la processó recurrent els voltants de l'Església, essent portat Nostramo sota el tàlem donat anys enrera pel nostre Centre. Cant de diversos motets durant el curs.

A la 1 de la tarda: Dinar.

A les 4: Ascensió al turó de la Creu.

A les 6: Comiat a l'Església amb el cant de la *Salve Regina*.

A dos quarts de 7: Retorn a la ciutat per Les Planes.

La processó de Gràcia. — Com cada any, assistirà el nostre Centre en corporació i amb les seves escoles a la solemni Processó del Corpus de la nostra vila que enguany eixirà el diumenge, dia 22 de juny, de la Parròquia de Sant Josep (Josepets).

La Bandera del Centre, que anirà seguida de la Banda de la "Joventut Filharmònica", serà portada pel soci N'Antoni Comas i Bordas, essent cordonistes els socis En Josep Baguñà i Subirana i En Josep Banyeras i Monegal.

Reunió, a dos quarts de cinc en punt, a l'estatge social amb la insígnia de soci. La cera es facilitarà gratis.

La Junta Directiva recorda a tots els socis el rigorós deure d'assistir a la processó, i espera que tots hi assistiran no sols per a complir un precepte reglamentari, sinó per a donar públic testimoni de la nostra religiositat i de la veneració que devem a Déu Nostre Senyor en son august Misteri de l'Eucaristia.

Comunió reglamentària. — La celebrarà el Centre, el dia 29 de juny, festa de Sant Pere Apòstol, a les 8, a la Parròquia de Jesús.

Altres noves. — Ha mort la nena d'onze anys Carmina Camps i González, filla del nostre benivolgut consoci i Vocal de les Escoles del Centre, En Josep Maria Camps i Arnau. A tota la família Camps testimoniem el nostre afecte i la part que prenem en el seu condol. Al Cel sia la bondadosa nena.

—Ha estat batejat amb el nom de Ferran el segon fill, nascut el mes passat, del nostre estimat consoci En Josep Llansana i Rabell al qual, així com a la seva distingida esposa i família tota, donem la nostra enhorabona.

—S'han unit amb el llaç del sant matrimoni el nostre apreciable consoci En Jaume Carulla i la senyoreta Josepa Serra. Moltes felicitats.

Avisos d'Administració

Fem públic que el preu de subscripció a OR I FLAMA, pels qui no són socis del Centre, es de 2'50 pesetes a l'any.

—Agraïts a les publicacions que inserten algun dels articles apareguts en nostra Revista, els fem, però, avinent que deuen fer constar la procedència.

—Preguem als senyors socis que no rebin OR I FLAMA, o el rebin amb retràs, que facin el favor d'advertir-ho a la Comissió del Butlletí o al Sr. Secretari del Centre.

Casa Central: Salmerón, 101
Sucursal: Verdi, 54 - Gràcia

Confiteria BOU

Dolços i pastels fins. — Vins de marca i licors. — Especialitat en els encàrrecs. — Bomboneres, Caixes de luxe. — Porcellanes pròpies per a regals.

EL MILLOR XAMPANY CATALA
ESTEVE LLACH-TOSSA

Es troba en les millors confiteries i celmadors

ENCARRECS MAJOR I DETALL
Dolceria Bou

SASTRERIA L'estisora

Grans rebaixes de preus en tots els articles. — Gran assortit en color i negre. — En casos urgents, trajo en 8 hores. — Casa de confiança

Carrer Salmerón, 89

Thé i Elixir VIADIN

Per a les enfermetats infeccioses, les de l'estómac i herpètiques, VI RECONS-TITUENT VIADIN per a anèmics i pobres de sang. Xarop VIADIN cura la bronquitis, per crònica que sigui.
De venda per tot arreu.

AGENT GENERAL

Sant Pere Màrtir, 44

ESCULTURA RELIGIOSA

Josep M. Camps i Arnau

MENENDEZ PELAYO, 122

Saló Clèries

Exposició permanent de Pintures
i joies.

Menéndez Pelayo, 136

Despesa familiar a càrrec de
LLUIS ROCA

CARRER GOYA, 11, 1.er, 1.ª — BARCELONA

Abonaments setmanals, dinar i sopar: 25 pessetes

GÉNERES DE PUNT

LOS DOLLARS

36. SALMERÓN. 56

DROGUES ALDABÓ

VENDES AL DETALL

Productes químics.

» fotogràfics.

Accessoris de farmàcia.

Pintures i barniços.

Perfumeria etc.

Herboristeria

MENÉNDEZ PELAYO 35.

TELEFON 1031 G.

Es preparen pintures i essències